

skulde inddrage *alle* Forretningslokaler, ogsaa dem, der benyttes af private, under Loven eller i alt Fald under lignende Regler som dem, Loven giver. Hos Udvalgets overvejende Flertal har der været betydelige Betæneligheder ved at gaa med til en saadan Ordning. Et er jo nemlig, at man søger at sikre Borgerne Tag over Hovedet, Beboelse, som dog er en af de første Livsforødenheder, et andet og mindre er at sætte dem i Stand til at drive deres Forretninger uforstyrret. Og det maa sikkert ogsaa siges, at der ikke er den samme almindelige Trang til Beskyttelse af Lejere af Forretningslokaler uden Beboelse, som der er til Beskyttelse af Lejere af Beboelseslejligheder. Der er vist forholdsvis betydelig flere Forretningslokaler end Beboelseslejligheder til Disposition, og der kan ikke siges at foreligge nogen større Vanskelighed, for saa vidt man derved tænker paa en Vanskelighed, som rammer hele Samfundet. Naturligvis kan der opstaa og er der opstaaet betydelige Vanskeligheder for enkelte Borgere, endogsaa mange enkelte Borgere, men saadanne Vanskeligheder kan ogsaa opstaa under normale Forhold, naar nemlig en Borger har en Forretning, som nødvendigvis er knyttet til et ganske bestemt lokalt Omraade. I saa Fald kan det ogsaa under fredelige Forhold blive overordentlig vanskeligt eller umuligt for ham at faa Forretningslokale indenfor netop dette Omraade. Overfor disse Vanskeligheder bør de paagældende sikre sig ved at leje deres Forretningslokaler paa en meget lang Aarrække og ikke vente med at faa dette Lejemaal fornyet, indtil denne Aarrække er lige ved at udløbe, men gøre Skridt dertil allerede nogle Aar i Forvejen. Der er altsaa betydelig Betænelighed ved at gaa det ret stærke Skridt, som Lovforslaget her vil gaa videre end den gældende Lov. Den højtærede Minister har imidlertid meget insisteret paa, at man skulde give Beskyttelse her, og dette Standpunkt er støttet baade fra Boligkommissionens Side og fra de københavnske Nævns Formænds Side. Overfor disse tre forskellige Autoriteter, hvis Mening maa have megen Vægt, har Flertallet ment at maatte opgive sine Betæneligheder og bøje sig for det, der er gjort gældende. Selv om der ikke er saa stor og omfattende Trang til at give Beskyttelse for Forretningslokaler uden Beboelse som for Beboelseslejligheder, er der dog en Trang, en Vanskelighed, som man ikke kan overse. Det foreslaas da at medtage Forretningslokaler uden Beboelse,

men dog saaledes, at disse Lokaler ikke uden videre skal gaa ind under de allerede bestaaende Nævn. Det skal bero paa vedkommende Kommunalbestyrelser, om de overhovedet vil inddrage Forretningslokaler uden Beboelse under Reguleringen, og de skal træffe deres Bestemmelse i saa Henseende inden en vis kort Tid efter Lovens Ikrafttræden, for at vedkommende Ejere af Forretningsejendomme kan vide, hvordan de er stillede, og kan træffe deres Dispositioner. Og de Nævn, der skal afgøre de derved opstaaende Spørgsmaal, skal ikke være de almindelige Nævn, men særlige Nævn, hvor den særlige Sagkyndighed, der kan være nødvendig med Hensyn til Forretningslokaler, bliver repræsenteret. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 21.

Dette er de væsentligste principielle Punkter, hvor det foreliggende Lovforslag gaar videre end den gældende Lov. I Lovforslaget er der jo saa en lang Række Bestemmelser, der tilsigter at gøre den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade bedre og mere skikket til at virke efter sit Formaal. I Lovforslaget er saaledes den hidtil gældende Sondring mellem smaa og større Lejligheder strøget. Denne Sondring har nemlig vist sig upraktisk. Udvalget billiger i og for sig ganske den Tanke, som ligger bag saadanne Bestemmelser. Og Udvalget er selv yderligere, til Dels ved Henvendelser, der er kommet ude fra, blevet opmærksomt paa en Række Punkter, hvor man mener, der kunde være Anledning til yderligere Bestemmelser, for at Loven virkelig kan gøre den Gavn, den er bestemt til at gøre. Jeg skal nu tillade mig at gennemgaa de af Udvalget stillede Ændringsforslag, som netop for en meget stor Del er begrundede i denne Tanke.

Ændringsforslag Nr. 1 er rent redaktionelt. — Ændringsforslag Nr. 2 bestemmer, at Medlemmerne af de Nævn, der allerede er nedsatte, skal kunne vedblive at fungere uden Nyvalg, for saa vidt de opfylder Valgbarhedsbetingelserne efter den nye Lov. Det er en Bestemmelse, som tilsigter at forhindre unødvendig Ulejlighed.

Ændringsforslag Nr. 3 bestemmer, at Lovens Bestemmelser ogsaa skal gælde for Fremleje, dog ikke for Fremleje af enkelte Værelser, samt at Loven ikke kommer til Anvendelse paa Gæstgiverier og Hoteller. Det har forekommet Udvalget naturligt, at naar man hindrer en Hus-ejer i af udnytte Situationen til at foretage en urimelig Lejeforhøjelse, bør et lignende Synspunkt anlægges overfor den